Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

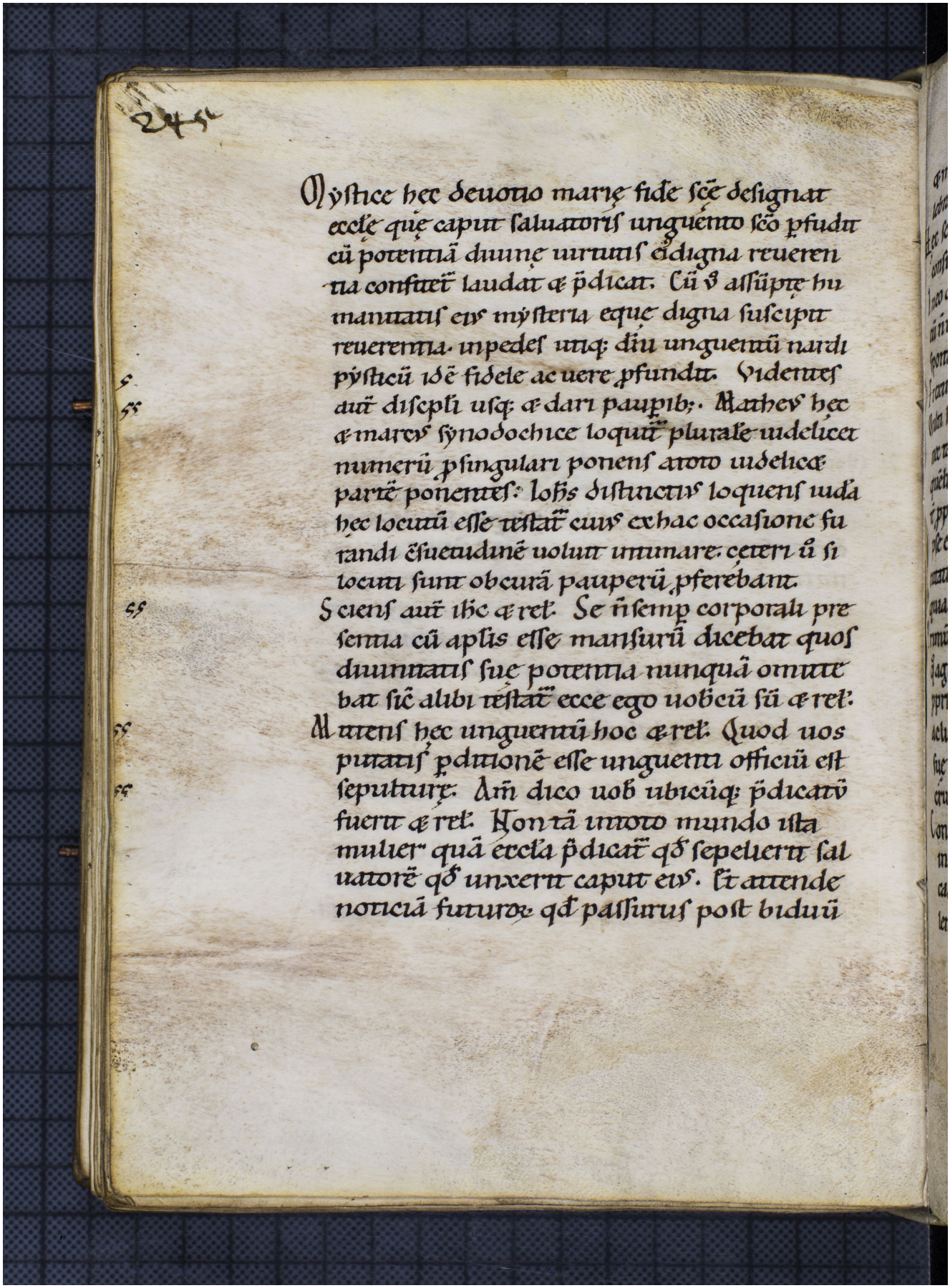

245

Mystice hec deuotio marie fide sce designat
ecclie quie caput saluatoris unguento sco pfudit
cu potentia diuine uirtutis odigna reueren
tia confuet laudat & pdicat. Cu v assupte hu
manitatis eius mysteria eque digna suscipit
reuerentia. unpedes uiq; diu unguentu nardi
pysticu id e fidele ac uere pfundit. Videntes
autem discpli usq; & dari paupib;. Mathe hec
& mare synodochice loquut plurale uidelicet
numeru psingulari ponens atoto uidelicet
parte ponentes: lohs distinctiu loquens uida
hec locutu esse testat cuius ex hac occasione fu
randi esuetudine uolut uitupare: ceteri u si
locuti sunt obcura pauperu pferebant.
Sciens autem ihc & rel. Se nsemp corporali pre
sentia cu aplis esse mansuru dicebat quos
diuinitatis sue potentia nunquam omitte
bat sic alibi testat ecce ego uobcu su & rel.
Mittens hec unguentu hoc & rel. Quod uos
putatis pditione esse unguentu officiu est
sepulture. Am dico uob ubicuq; pdicatu
fuerit & rel. Non ta uitoto mundo ista
mulier quam ecclia pdicat qd sepeliuit sal
uatore qd unxerit caput eius. Sit attende
noticia futuroe qd passurus post biduu